

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg må indrømme, at jeg simpelt hen ikke kan forstå den dobbeltmoral, man kan udvise her, og så endda fra Folketingets talerstol, at man siger nogle ting, at man gerne vil støtte Taiwan, og det er også en god udvikling, de er inde i; men når det så kommer til stykket og der ligger et konkret forslag på bordet, så vil man ikke støtte at give Taiwans præsident visum.

Det burde da være logik, at når der har været udtrykt ønske om det, når manden skal have overrakt en pris i Danmark, at man så siger: Ja, o.k., selvfølgelig, det er på privat basis, intet problem, vi giver det visum. Det burde da være en selvfølge.

Fru Susanne Clemensen siger egentlig selv lidt de vises ord, og det er jo, at USA, som også har en etkinapolitik, som fru Susanne Clemensen holder meget fast i, har gjort det, at de netop har givet visum til den tidligere præsident og den nuværende præsident uden problemer.

Hvorfor kan Danmark ikke med den mulighed, vi også har som et lille land, gå foran og sige, at vi er ligeglade med det dér EU, der ikke vil være med til det her; vi går enegang; vi hjælper et andet demokratisk land? Hvorfor kan vi ikke gøre det? Skulle vi ikke vise lidt mandsmod en gang imellem?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Susanne Clemensen, og derefter er det fru Inger Marie Bruun-Vierø som ordfører.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Jeg spørger mig selv: Hvad får Taiwan ud af, at Danmark går enegang i det her spørgsmål? Ikke noget. Taiwan får kun noget ud af det i det øjeblik, vi i EU-kredsen kan blive enige om noget andet. Og det er derfor, at det spørgsmål skal løses i kredsen af EU-lande; det skal ikke løses ved, at Danmark går enegang. Og det er ikke spor dobbeltmoralsk. Det er et spørgsmål om, hvad man mener der tjener Taiwan bedst.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Der er god grund til her i Folketingssalen at drøfte de vanskelige balanceproblemer, der kan true den fredelige sameksistens lokalt og globalt.

Vi må ikke stikke hovedet i busken, selv om delikate spørgsmål og dilemmaer dukker op, for

det er med til at anskueliggøre, at de nemme løsninger ikke lige kan rystes ud af ærmet. Spørgsmålet er hele tiden: Hvad fremmer sagen bedst?

Kina og Taiwan er blot et enkelt eksempel på et regionalt potentielt konfliktyldt balanceproblem.

Der er mere end nogen sinde et enormt behov for, at verdenssamfundet og EU for den sags skyld understøtter, at regionale balanceproblemer løses. Det arbejder Det Radikale Venstre kontinuerligt for i de sammenhænge.

Sagen, vi diskuterer i dag, understreger, at der er et stort behov for at få normaliseret tilstanden mellem folkerepublikken Kina og Taiwan. Men i denne meget komplicerede balance må Danmark ikke være den lille tue, der vælter læsset. Vi kan ikke gå enegang i fortolkningen af etkinapolitikken. Så enkelt er det. Og så enkelt er det ikke. Det er ikke metoden til at hjælpe Taiwan. Og det er vist formålet, vi alle sammen er optaget af.

Det er heller ingen løsning at udstede et visum til privatbesøg. Det kunne man have gjort, hvis det var en minister af en lavere charge, men en præsident vil, om man så må sige, altid have kasketproblemer. Ligegyldigt hvordan vi vender og drejer det, vil et præsidentbesøg have karakter af et politisk besøg. Derfor må linjen være klar. Vi skal ikke give visum til den taiwanske præsident Chen Shui-bian.

Det Radikale Venstre kan altså ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, jeg må indrømme, at det er meget forundrende, at man som radikalt parti kan være med til i europæisk regi at stemme for en resolution, hvoraf det fremgår, at det er meget vigtigt, at man giver Taiwans præsident visum til Danmark, til EU-landene, og så her fra talerstolen i dag ikke er af samme opfattelse. Det har jeg meget, meget svært ved at forstå. Der er en afgrundsdyb forskel på det, som Det Radikale Venstre mener på europæisk plan, og det, som Det Radikale Venstre mener her i Folketinget.

Men jeg vil godt spørge fru Inger Marie Bruun-Vierø, hvad der så skal til, for at vi forbedrer forholdet til Taiwan, og vil en mulighed efter fru Inger Marie Bruun-Vierø's opfattelse være, at Danmark i EU-regi arbejder på at ændre ved de her vilkår, således at man fremover kan give visum også til Taiwans præsident?